

Sygn. akt **XXVIII Cz 657/22**

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jowita Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2022 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. O.

przeciwko Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

w przedmiocie zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie XXVIII Wydziału Cywilnego z dnia 26 listopada 2021 r., sygn. akt XXVIII C 14795/21 o udzieleniu zabezpieczenia

postanawia:

1. oddalić zażalenie powoda;
2. orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić do rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu w orzeczeniu kończącym sprawę.

Sędzia Jowita Cieślik

Sygn. akt XXVIII Cz 657/22

Uzasadnienie postanowienia z dnia 6 czerwca 2022 r.

W dniu 26 listopada 2022 r. Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił oddalić wniosek strony powodowej w przedmiocie jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że strona powodowa uprawdopodobniła swoje roszczenie o nieważności spornej umowy, ale nie posiada interesu prawnego dla udzielenia zabezpieczenia. Sąd wskazał również, że wysokość dotychczas dokonanych przez stronę powodową spłat w oparciu o przedmiotową umowę spłat nie przekroczyła jeszcze kwoty wypłaconego kredytu.

Na powyższe postanowienie strona powodowa złożyła zażalenie na w/w postanowienie o zabezpieczeniu wskazując na naruszenie art. 730 § 1 w zw. z art. 730¹ § 1 i § 2 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że Powód nie wykazał interesu prawnego i błędne uznanie, iż tylko w sytuacji oddalenia przez kredytobiorcę bankowi nominalnej kwoty kredytu, kredytobiorca może mieć interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Strona powodowa wniosła o zmianę skarżonego postanowienia oraz o uwzględnienie w całości wniosku Powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia i o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego od Pozwanego na rzecz Powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wniosek o zabezpieczenie nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Okoliczności te muszą być spełnione łącznie, zatem brak uprawdopodobnienia którejkolwiek z nich uniemożliwia uwzględnienie wniosku.

Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Uprawdopodobnienie, w odróżnieniu od dowodu, nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzenia o istnieniu konkretnego roszczenia, ale sprawia, że twierdzenie to staje się prawdopodobne (vide: Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu postanowienia z dnia 13 lutego 2012 roku, I ACz 270/12; M. Iżykowski: Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, Nowe Prawo 1980, nr 3, str. 71).

Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły dotyczące uprawdopodobnienia stosowane w postępowaniu cywilnym. Wykazanie prawdopodobieństwa roszczenia może być przeprowadzone za pomocą takich niesformalizowanych środków, jak: pisemne oświadczenia osób trzecich, nieformalne przesłuchanie stron lub strony bądź świadków, dokumenty itp.

Na podstawie art. 738 k.p.c. Sąd rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie.

Przepis art. 730¹ § 3 k.p.c. stanowi, że przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

W ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd rozpoznający wniosek o zabezpieczenie prawidłowo ocenił, że strona powodowa uprawdopodobniła roszczenie o ustalenie. Strona powodowa wykazała, że doszło między nią a pozwanym do zawarcia spornej umowy, z którą wiąże się okoliczności wskazane w pozwie. Załączyła do pozwu umowę oraz inne dokumenty, z których wynikają warunki udzielenia i spłaty kredytu. Kwestionowane przez stronę powodową zapisy umowy stanowią niedozwolone postanowienia umowne w myśl art. 385¹ § 1 k.c. Waloryzacja kredytu na podstawie przedmiotowej umowy odbywa się w oparciu o tabele kursowe sporządzane przez pozwanego i to uprawnienie banku do określania wysokości kursów CHF na gruncie zawartej umowy nie doznaje formalnie żadnych określonych ograniczeń. W świetle orzecznictwa sądów - tego rodzaju klauzule waloryzacyjne stanowią niedozwolone postanowienia umowne w rozumieniu art. 385(1) kc (vide np: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt V ACa 143/20), konsekwencją czego jest konieczność uznania umowy za nieważną (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2019 r., sygn. akt V CSK 382/18).

Strona powodowa nie uprawdopodobniła jednak interesu prawnego w udzieleniu wnioskowanego zabezpieczenia co do powyższych roszczeń o ustalenie. Brak bowiem wykazania, że zagraża jej szkoda lub inne negatywne następstwa, które pomimo ostatecznego wygrania sprawy mogłyby jej dotknąć.

W ocenie Sądu strona powodowa nie przywołała żadnych konkretnych okoliczności, które świadczyłyby o powstaniu nieodwracalności skutków zapłaty dalszych rat kredytu. W pozwie nie wskazano w żaden sposób, jakie skutki dla strony powodowej wywoła brak zabezpieczenia we wnioskowany sposób i by w jakikolwiek sposób rzutowało to negatywnie na realizację celów niniejszego postępowania. Brak jakiegokolwiek argumentacji, która wyjaśniałaby, w jaki sposób brak zabezpieczenia rzekomo utrudni wykonanie wyroku, który zostanie wydany w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z dokumentacją znajdującą się w aktach sprawy, strona powodowa nie spłaciła kapitału kredytu, a nie ulega wątpliwości, iż na skutek żądanego przez nią ustalenia przez Sąd nieważności ww. umowy kredytu – pozwany będzie miał roszczenie o zwrot jego równowartości (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2021 roku, III CZP 11/20). W ocenie Sądu Odwoławczego, i w tym zakresie podziela stanowisko Sądu rozpoznającego wniosek o

udzielenie zabezpieczenia, dopiero spłata przez kredytobiorcę co najmniej kapitału kredytu pozwala rozważyć, czy zachodzi interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego w sprawach dotyczących ważności kredytów denominowanych lub indeksowanych do walut obcych.

W konsekwencji oddalenia wniosku w zakresie udzielania zabezpieczenia polegającego na wstrzymaniu dokonywania płatności rat przez stronę powodową (na podstawie spornej umowy) oddaleniu podlegał również wniosek w zakresie zabezpieczenia poprzez zakazanie potencjalnej możliwości wypowiedzenia umowy kredytu. Zdarzenia te nie będą mieć żadnych skutków dla kwestii zgodności z prawem umowy kredytu lub niektórych jej postanowień, która przesądzona zostanie w orzeczeniu sądowym, niezależnie od takich zdarzeń. Zwrócić też należy uwagę na niekonsekwencję strony powodowej, która z jednej strony twierdzi, że zawarta przez nią przedmiotowa umowa kredytu jest nieważna, a z drugiej strony domaga się nałożenia na bank zakazu jej wypowiedzenia. Jeżeli ww. umowa jest nieważna ex lege, to pozbawiony zasadności jest ewentualny zakaz jej wypowiedzenia. Trudno zaakceptować pogląd zakładający możliwość nałożenia w trybie zabezpieczenia zakazu wypowiedzenia umowy, a w szczególności takiej, co do której twierdzi się, że jest ona nieważna.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Odwoławczy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego stosownie do art. 745 § 1 k.p.c. rozstrzygnie Sąd w Warszawie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, o czym orzeczono jak w pkt 2 postanowienia.

Sędzia Jowita Cieślik

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

Dnia 12/07/2022